

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 204/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Júliusom Jánošíkom, Klincová 2136/35, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-7Sa/16/2021 (pôvodne konanie vedené Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 7Sa/16/2021) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a napadnuté konanie

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom všeobecného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia, ako aj postupom krajského súdu, ktorý vo veci konal pôvodne pod sp. zn. 7Sa/16/2021. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prikázal správnenému súdu uhradiť jej finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur, ako aj trovy konania pred ústavným súdom.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 10. februára 2021 správnu žalobu, ktorou sa domáhala preskúmania rozhodnutia Sociálnej poisťovne Bratislava z 15. januára 2021 vo veci prepočtu jej starobného dôchodku. Sťažovateľka uviedla, že jej právnenému zástupcovi bolo 21. októbra 2021 doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe na zaujatie stanoviska. Podľa tvrdenia sťažovateľky jej odvtedy nie je známe, že by súd konal. Poukázala na to, že obaja účastníci súhlasili s rozhodnutím veci bez pojednávania, napriek tomu uplynuli 3 roky od podania žaloby a vec nie je k dátumu podania ústavnej sťažnosti rozhodnutá. Vo veci bol nečinný krajský súd, ako aj správny súd, na ktorý vec prešla po reforme. Podľa názoru sťažovateľky nejde o právne zložitý prípad, pretože v obdobných veciach je rozsiahla ustálená judikatúra, na ktorú sťažovateľka poukázala v správnej žalobe. Sťažovateľka je v dôchodkovom veku a zastáva názor, že sociálna poisťovňa jej

odmieta vyplácať dôchodkovú dávku v riadnej výške. Vzhľadom na uvedené navrhuje priznať jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur.

3. Prílohu ústavnej sťažnosti sťažovateľky tvorí vyjadrenie správneho súdu z 11. marca 2024 k jej sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi správneho súdu. Z tohto vyjadrenia okrem iného vyplýva tento priebeh napadnutého konania:

- žaloba bola podaná na krajskom súde **10. februára 2021**,
- krajský súd vyzval žalovanú na vyjadrenie výzvou z 25. februára 2021, vyjadrenie žalovanej bolo doručené súdu 23. marca 2021,
- krajský súd 20. októbra 2021 vyzval sťažovateľku na zaujatie stanoviska k vyjadreniu žalovanej, vyjadrenie sťažovateľky (replika) bolo doručené krajskému súdu 26. októbra 2021,
- krajský súd vyzval 3. novembra 2021 žalovanú na vyjadrenie k replike sťažovateľky,
- vec bola 2. júna 2023 pridelená sudcovi správneho súdu (prechod agendy, pozn.),
- správny súd 14. februára 2024 nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku na 23. apríl 2024.

4. Po doručení tejto odpovede na sťažnosť sťažovateľka podala 20. marca 2024 ústavnému súdu ústavnú sťažnosť na prietahy v konaní, v ktorej nežiada prikázať správne súdu konať bez zbytočných prietahov, domáha sa vyslovenia porušenia práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a priznania finančného zadosťučinenia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu.

6. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

7. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

8. V prejednávanom prípade bola správna žaloba podaná 10. februára 2021, vo veci sa podľa vyjadrenia správneho súdu nebude konať pojednávanie a rozsudok bude vyhlásený verejne 23. apríla 2024. Krajský súd zabezpečoval procesné úkony vo veci na účely naplnenia požiadavky kontradiktórnosti konania, postupoval plynule a efektívne do konca roka 2021. Následne ústavný súd identifikoval obdobie jeho nečinnosti do júna 2023. Vzhľadom na to, že celková predpokladaná dĺžka konania ku dňu nariadeného termínu vyhlásenia rozsudku vo veci nepresahuje významnejším spôsobom štandardnú dĺžku konania na jednom stupni sústavy súdov, ako aj skutočnosť, že predmetný spor „spadol“ do obdobia prechodu súdnej agendy v dôsledku reformy, vyhodnotil ústavný súd zistené pochybenie v postupe krajského súdu z hľadiska jeho ústavnoprávnej intenzity ako ústavne ospravedliteľné. Sťažnosť adresovaná predsedovi súdu v tomto prípade efektívne zabezpečila nápravu.

9. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení označeného základného práva sťažovateľky, preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

10. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni sťažovateľke, aby sa opätovne obrátila so sťažnosťou na ústavný súd, ak by k vyhláseniu rozsudku v stanovenom termíne nedošlo a sťažovateľka by bola presvedčená o tom, že správny súd svojím postupom nesmeruje efektívne k nastoleniu jej právnej istoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2024

Peter Molnár
predseda senátu